

HỘI THỨ HAI MƯƠI CHÍN ĐẠO SĨ BẠT SƠN NHÂN

Đỗ Dự nằm mê man giả vờ để quan sát sự việc, thấy lão đạo sĩ đưa tay ra hiệu cho hai chú tiểu đồng ngừng lại và ông tiến tới gần con đại bàng vuốt đầu nó rồi nói :

- Phi Bằng Sơn con giỏi lắm, thôi về ở nghỉ đi, chừng nào cần thầy sẽ ra lệnh gọi nghe chưa.

Con đại bàng như hiểu ý đạo sĩ từ từ bước vào một góc tối. Lão đạo sĩ bước tới bên Đỗ Dự nói với hai tiểu đồng.

- Lấy thuốc đổ cho kẻ này và săn sóc vết thương cho hắn rồi đưa vào động đá.

Hai tiểu đồng răm rắp làm theo lời thầy xong thì con dã nhân vác Đỗ Dự lên vai đem vô động đá.

Được đổ thuốc băng bó vết thương xong, Đỗ Dự mới giả vờ mở mắt và giả vờ ngơ ngác hỏi hai tiểu đồng.

- Thưa đây là đâu vậy...

Hai tiểu đồng không trả lời mà kêu lão đạo sĩ vô.

- Ngài muốn biết đây là đâu. Người phải cho ta biết người là ai mà lại sa xuống nơi địa ngục đó.

- Thưa lão đạo sĩ kẻ hèn này là tướng triều đình vâng lệnh vua đi thám hiểm mộ Khổng Minh bị mắc nạn.

- Thám hiểm mộ Khổng Minh làm gì, nguy hiểm lắm. Không có Phi Bằng Sơn chắc người toi mạng rồi

- Ôn này, kẻ hèn này không bao giờ dám quên. Khi nào khám phá xong kho tàng kẻ hèn này sẽ đền ơn.

- Kho tàng nào vậy.

- Kho tàng Khổng Minh.

- Ở đâu vậy.

- Định Quân Sơn...

- Gần lăng Khổng Minh mà làm gì có kho tàng nào.

- Vậy đây là đâu, và đạo sĩ là ai.

- Đây là vùng Chấn thủy giang và ta là Bạt Sơn Nhân, người có muốn hỏi triều không ?

- Dạ muốn, nhưng trước hết về Định quân sơn.
- Lại quạt mồ Không Minh phải không ?
- Dạ ...Dạ, chắc là không làm nữa.
- Vậy tốt, đừng ham danh lợi sẽ khổ thân thôi...

Nhờ thuốc của Bạt Sơn Nhân, Đỗ Dự lành vết thương rất mau. Bạt Sơn Nhân thấy Đỗ Dự lành bệnh thì ra lệnh cho con dã nhân gọi con Phi Bằng Sơn. Con dã nhân hút gió một hồi Phi Bằng Sơn bay tới đậu trước phiến đá ngoài cửa hang xoè hai cánh chào đọa sĩ.

Bạt Sơn Nhân cầm gậy trầm gõ len đầu con đại bàng :

- Hôm nay con có cái gì vui phải không ?

Con đại bàng gật đầu bay đi một hồi tha về nữa con nai.

Bạt Sơn Nhân nhìn con đại bàng và nói :

- Con sẽ còn có dịp săn nhiều nai, núi Định Quân nai mềnh lền khên. Con đưa ông khách này về núi Định Quân, sau đó đi săn nai nhé.

Con đại bàng gật đầu lia lịa nằm bẹp xuống đất. Bạt Sơn Nhân quay lại nói với Đỗ Dự :

- Người hay ngồi lên lưng đại bàng nó sẽ đưa người về núi Định Quân. Nhớ đừng quá ham danh lợi nhé, khổ lệnh cho con dã nhân lấy dây cột Đỗ Dự cẩn thận và dặn Đỗ Dự tới nơi lấy gươm cắt dây...

Đỗ Dự cưỡi chim thấy cuộc đời bay bổng phơi phới, thiên nhiên thật đẹp, thật hào phóng.

Chim bay đến gần lãng Không Minh thì từ từ hạ xuống. Bỗng có tiếng reo :

- Quái vật, lấy tên bắn !

Mặc dầu tên bắn lên con đại bàng vẫn lao xuống, Đỗ Dự hét lớn :

- Chim chở ta, Đỗ Dự không được bắn.

Mặc dù Đỗ Dự đã hô như vậy nhưng khi chim xuống đất tên lửa vẫn lao vào người nó bốc cháy, làm chim nổi sùng mỗ chết mấy tên lính.

- Phi Bằng Sơn đứng im. Chúng không biết nên chọc giận mi đó. Ta bảo đảm chúng sẽ phải nghe lệnh ta...

Con chim nghe Đỗ Dự nói liền lùi lại lấy mỏ dụi tắt lửa và đứng im nhìn bọn lính ngỡ ngác trước chủ tướng. Bọn lính không ngờ chủ tướng chúng tưởng chết rồi lại hiện lên.

- Các người dã nhân ra ta rồi phải không?...Ta còn sống chứ không phải hồn ma đâu cứ yên trí.

Bọn lính bàng hoàng tiến lại gần chủ tướng...

- Tại sao bọn bây tới lãng hết mà không ở nhà mồ...
- Bẩm tướng quân, thừa tướng Gia Sùng đã tuân lệnh Thái hậu tới đây ra lệnh rút quân về triều. Thừa tướng thấy chim nên hoảng sợ rút vô lãng...

Đỗ Dự ra lệnh cho lính đi mời Gia Sùng tới...

Trong khi lính đi mời Gia Sùng thì Đỗ Dự lại vỗ vỗ đại bàng và nói :

- Phi Bằng Sơn giúp ta, ta sẽ đãi thịt dã nhân và thịt cóc thần.

Chim đứng im do dự, Đỗ Dự vuốt đầu chim nói thêm :

- Sức mi dư sức hạ nhưng loài thú đó mà, giúp ta đi.

Dứt lời Đỗ Dự bước đi, chim bước theo. Đỗ Dự mừng rỡ đi về phía nhà mồ. Gia Sùng từ lãng đi ra, thấy Đỗ Dự đi về phía nhà mồ cũng đi theo luôn.

Đến trước nhà mồ chim đứng im, Đỗ Dự hô lính :

- Bay xuống nhà mồ chọc cho lũ dã nhân lên đây, chim sẽ hạ chúng.

Đến trước nhà mồ chim đứng im. Đỗ Dự hô lính :

- Bay xuống nhà mồ cho lũ da nhân lên đây, chim sẽ hạ chúng.

Gia Sùng đi theo thấy Đỗ Dự hô lính xuống hầm quan tài thì nấp sau một góc cây. Sau khi hô lính xuống hầm quan tài đích thân Đỗ Dự phóng ngay lại xô tượng đá. Nhưng tiếng rầm rầm vang lên cửa hầm của bốn quan tài mở ra nhưng chẳng thấy gì xuất hiện, Đỗ Dự hét to :

- Thằng cùi đầu rồi có giỏi ra đây...Hay sợ chết nhát rồi !

Hò hét một hồi không có kết quả, Đỗ Dự hạ lệnh đem củi và dầu xuống chất đốt bốn hầm quan tài.

- Chúng bây không ra thì sẽ chết ngộp vì khói lửa.

Lửa vừa cháy thì bốn cái quan tài chuyển động và cái lửa bắn tung vào đám lính đứng gần khiến cả bọn phải rút vào phòng tượng đá lo dập tắt lửa trên người. Trong khi đó hiệp sĩ áo đen đứng trên tượng đá điều khiển quan tài quay và bấm nút cơ quan gì đó. Phũ xong lửa thì Đỗ Dự khám phá sự hiện diện của hiệp sĩ áo đen liền tung gươm tấn công, hiệp sĩ áo đen cũng rút chùy chống đỡ. Ngay khi đó dã nhân xuất hiện và một cửa hầm mười dưới sà phòng chứa tượng đá cũng mở ra.

Đám lính bị dã nhân tấn công tháo chạy lên mặt đất. Hai con dã nhân hung hăng rượt theo lên mặt đất chúng không quen ánh sáng còn ngơ ngác, nhưng nhìn thấy đại bàng thì tiến lại. Ngay khi đó đại bàng bay lên tấn công hai con dã nhân liền, nó mổ vào đầu dã nhân và cào vô mặt. Cả hai dã nhân đều bị thương máu tươm đầy mặt nhưng chúng thêm hung hãn nhào vào tấn công đại bàng theo thể gọng kìm. Đại bàng tỏ ra không ngần dịch thủ đứng im chờ đợi. Con dã nhân tấn công mặt trước vừa tới bị đại bàng dùng cánh vạt ngã. Thấy bạn lâm nguy, con đại bàng phóng mình lên cao tránh và tung bộ chân quật lấy đầu dã

nhân rồi dùng mỏ mổ vào mắt. Con dã nhân bị té thấy bạn lâm nguy liền phóng lại vọt lên ôm cổ đại bàng như muốn bẻ gãy cổ chim.

Đại bàng bèn vọt cất cánh mang theo luôn dã nhân lên trời. Lên cao cỡ ngọn cây đại bàng quay mỏ lại mổ tới tấp vào mặt dã nhân, khiến dã nhân đui cả hai mắt. Dã nhân chịu đau không thấu buông cổ con đại bàng rơi xuống đất chết tươi. Con dã nhân ở dưới đất thấy xác bạn thì chạy lại miệng gầm gừ như tiếc thương, như kêu than, như nguyên rủa.

Đại bàng từ trên trời sà xuống mổ con dã nhân thứ hai, nó ráng chịu đau dơ tay toan chụp chân đại bàng, nhưng chụp hụt. Đại bàng và dã nhân rình nhau đánh đòn quyết liệt. Trong khi đó dưới hầm mồ Đỗ Dự cố hạ hiệp sĩ áo đen nhưng hạ mãi chưa được thì lại có bốn con dã nhân xuất hiện tấn công Đỗ Dự. Thấy thêm bốn con dã nhân, Đỗ Dự liền chém bậy một gươm rồi phóng lên mặt đất, lũ dã nhân liền phóng theo đâu có biết Đỗ Dự có ý đồ dụ địch. Hiệp sĩ quần áo đến hốt hoảng gọi lũ dã nhân nhưng không kịp...

Bốn con dã nhân lên mặt đất đứng ngơ ngác nhìn con dã nhân bị chết, và bọn chúng đang gầm ghè với con đại bàng thì chạy lại yểm trợ bạn. Gia Sùng thấy Đỗ Dự lên thì ngoắt lại, nhưng Đỗ Dự đang mãi nhìn lũ dã nhân và con đại bàng có vẻ đắc ý nên không lại.

- Phi Bằng Sơn hãy hạ hết lũ dã nhân cho ta.

Ra lệnh cho đại bàng rồi Đỗ Dự ra lệnh cho lính lấy tên lửa bắn dã nhân. Lũ dã nhân nổi nóng rượt theo đám lính tấn công tới tấp...

Gia Sùng thấy ngoắt Đỗ Dự không lại thì bèn đến gần Đỗ Dự cho Dự biết Thái hậu có lệnh gọi Dự về triều và chấm dứt ngay việc thám hiểm lăng Không Minh.

Đỗ Dự gật đầu tỏ ý tuân lệnh Thái hậu nhưng nói nhỏ với Gia Sùng.

- Chờ màn chót hạ chúng ta hồi triều...Màn này sắp hạ rồi thừa tướng ơi.

Gia Sùng không nói gì thì vừa lúc đó Khiết Đan tới :

- Kính chào lão tăng, tôi tuân lệnh Thái hậu đến mời lão tăng về triều gặp chữa bệnh cho vua.

- Bàn tăng lúc nào cũng nhớ lời hứa với vua, đúng hẹn bàn tăng sẽ có mặt, hôm nay mới là ngày thứ hai...

- Bệnh tình Thánh thượng nguy ngập lắm, xin lão tăng về triều sớm.

- Bàn tăng biết rõ bệnh Thánh thượng, không có gì nguy đâu. Bàn tăng cần phải đi kiếm thuốc mới về triều được...Xin thừa tướng tâu lại dùm đúng hẹn sẽ có mặt bàn tăng.

Gia Sùng liền quay sáng phía Đỗ Dự nói lại lệnh của Thái hậu. Đỗ Dự trả lời.

- Xin thừa tướng tâu lại với Thái hậu dùm, tôi cần ở lại đây diệt lũ dã thú và lũ ma quái rồi sẽ hồi triều.

Gia Sùng im lặng quay đi tỏ vẻ giận dữ tột bậc, trong khi Khiết Đan hỏi khéo Đỗ Dự :

- Tướng quân tin tài tướng quân đẹp đẽ được dã thú và ma quái ở đây sao ...Tôi không tin.
- Tôi sẽ cố và muốn nhờ lão tăng giúp một tay.
- Bàn tăng không tiếc công đâu...Nhưng những chuyện liên quan tới lăng Không Minh bàn tăng không làm.
- Sao vậy lão tăng... ?
- Luật nhà phật cấm sát sanh và tham lam. Bàn tăng ra đây là cốt cản tướng quân làm những chuyện điên rồ.
- Sao lão tăng lại có ác ý với tôi vậy ?
- Bàn tăng không có ác ý với ai cả. Bàn tăng chỉ muốn không khí ở đây an tịnh ...
- Phải chăng lão tăng muốn bảo vệ tài sản của Không Minh cho riêng mình ?
- Kẻ tu hành phải diệt tham sân si...Bàn tăng đâu có ý chiếm đoạt cái gì làm của riêng đâu. Hãy để cho tiền nhân ngậm cười nơi chín suối...
- Đạo đức giả.
- Xin tướng quân chớ nên hồ đồ hỏi không kịp...
- Lão tăng giữ Thánh thư của Không Minh phải không ?
- Bàn tăng giữ thứ đó làm gì ?

Giữa lúc đó dã nhân và đại bàng ác chiến. Hai con dã nhân túm được cánh đại bàng đang quay tròn.

Đại bàng tưởng thất thế nhưng đã lừa được thế tung cánh lên cao làm cho hai dã nhân lẫn cù. Vừa lúc đó tên lửa tới tấp bắn vào dã nhân, lũ dã nhân vội kéo nhau chạy xuống nhà mồ. Một dã nhân bị lửa cháy ôm riết lấy đại bàng. Đỗ Dự hô lính đi theo mình xuống nhà mồ. Xuống nhà mồ lũ dã nhân trở nên hung hãn hơn bao giờ hết, khi Đỗ Dự bịt kín cửa lui của chúng. Trước sự phản công quyết liệt của dã nhân Đỗ Dự xoay tọng liên miên theo hiệp sĩ áo đen với ý đồ gạt lũ dã nhân té nhưng lũ dã nhân lẩn tránh rất tài trong khi quan tài xoay tròn.

Lũ dã nhân điên lên xông vào phòng tượng đá tấn công Đỗ Dự, bỗng Đỗ Dự thấy cửa trên vách phòng bung ra và xác con dã nhân bị chết cháy trên đất lăn xuống.

- Rút mau theo cửa này, ta đoạn hậu cho ta.

Lính vội vã theo cửa vào mở leo lên cầu thang được thiết kế theo hình xoay tròn ốc.

Bọn lính mừng rỡ thấy cầu thang này dẫn họ lên mặt đất. Nhưng chỉ lên tới một phòng rộng rồi hết lối lên...

Đỗ Dự ngừng đầu lên quan sát thấy lên đầu mình là mái nhà mồ... Và có tiếng ré của chim đại bàng vang lên...

Đỗ Dự đang xanh mặt khi thấy qua lỗ hồng của cửa chính trên mái nhà mồ con chim đại bàng đang nghi ngút cháy trụi hết lông quần quai trong lửa. Thì ra đại bàng bị con dã nhân trúng tên lửa ôm chặt bay lên cao nhưng tới mái nhà mồ mệt quá đậu xuống lửa cháy dã nhân chết lăn xuống nhà mồ...

Bỗng ầm một cái nguyên xác con chim đại bàng lãng xuống nhà mồ. Đám dã nhân đuổi theo Đỗ Dự bị tàn lửa của con chim đại bàng làm phải dội lên. Bọn lính dòn về góc phòng leo cầu thang lên mặt đất. Nhưng tất cả khựng lại vì trên cầu thang có cóc khổng lồ chễm chệ ngồi.

- Hãy bịt mặt mặt mũi lại mau kéo nguy với cóc quái vật.

Đỗ Dự vừa nói dứt lời thì cóc quái vật đã tấn công Đỗ Dự, nhưng đã bịt mặt Đỗ Dự đâu có sợ cóc. Đỗ Dự vung gươm chém vào hai chân sau cóc khổng lồ cho cóc nhảy. Mặc dù da cóc dày nhưng gươm của Đỗ Dự là gươm quý, chém sứt như chém bùn nên thế chém của Đỗ Dự đã gây thương tích cho cóc quái vật. Cóc lùi vào hang gần cầu thang và cố thủ ở đây. Đỗ Dự phóng kiếm tiếp tục tấn công, cóc bị thương đâm ra nổi khùng dùng hai chân tránh được. Cóc quay lại tấn công lần thứ hai Đỗ Dự vẫn né được. Nhưng tới lần thứ ba thì cả cóc lẫn Đỗ Dự bị rút vô hàm sâu mới mở cửa.

Tuỳ tướng của Đỗ Dự lấy dây thả đuốc xuống, dây tới hai mươi thước mà vẫn chưa đụng đất.

Một tên lính mọp xuống quan sát dây và đuốc nói lớn :

- Bên dưới có nước chảy có xác chim đại bàng cạnh con cóc nổi lều bều, nhưng không thấy tướng quân đâu. À có bóng người đang lội từ xa tới... Không biết ai, thả dây xuống nữa đi. Chắc tướng quân của chúng ta...

- Kéo dây xuống đi... Mọi người xúm vào kéo dây, mười người kéo không nổi hai chục người kéo cũng không nhúc nhích.

- Chà nặng quá chắc vướng cái gì...

- Cứ kéo đi khác biệt.

Sợi dây căng ra mà hai chục người kéo vẫn không nổi, bỗng hai con dã nhân phụ kéo, sợi dây chạy phăng phăng lên, nhờ sức kéo của dã nhân ở giữa hàm.

- Thả đuốc xuống cho dã nhân mãi nhìn đuốc không nhìn lên .

Đuốc được thả xuống mọi người sững sờ ở đầu dây xuất hiện con dã nhân thứ ba lông đỏ như huyết.

Đám lính định tấn công đám dã nhân, nhưng bỗng một tiếng nói vang lên :

- Đứng im kéo mắt mạng.

Con đã nhân lông đỏ như máu tiến tới và cúi đầu trước đạo sĩ chống gậy trầm thi thể .

Lão đạo sĩ khẽ gõ gậy trầm lên đầu con đã nhân rồi nói :

- Các người kéo chủ tướng của các người lên.

Đám lính xúm lại kéo dây lên thấy Đỗ Dự tòn ten đầu dây mình mảy ướt nhem. Lão đạo sĩ lấy một viên thuốc màu đỏ nhai nhỏ rồi lấy hồ lô ra uống một ngụm nước và phung vào mặt Đỗ Dự.

Đỗ Dự tỉnh táo liền vòng tay thi lễ :

- Kẻ hèn này có lỗi với đạo sĩ.

- Người biết vật ta tha thứ, người đã làm chết đại bàng của ta đáng lẽ ta trị tội người không thôi bỏ qua, bây giờ việc trước mắt người hãy về triều đi, ta rộng lượng với người lần chót đó...

- Thưa đạo sĩ kẻ hèn này đã cười cợt không thể xuống được...Xin đạo sĩ cho biết tại sao kẻ hèn này lại phải về triều...

- Đây là vùng nhiều dã thú và thủy quái người ở đây tính mạng không an toàn đâu...

- Đạo sĩ đã hiểu vùng này xin cho biết về nhà mồ và sông máu cùng tên cùi.

- Về tên cùi ta không thể tiết lộ được, con sông máu không phải sông máu mà là sông chảy qua một vùng có thứ lá tiết ra màu đỏ hôi tanh rụng xuống, còn nhà mồ là nơi người ta thiết kế với dụng ý ai đến đó sẽ chết...nên gọi là nhà mồ.

- Tại sao dưới sông máu có đầu lâu và xác chết.

- Quân của tướng quân bị chết, rồi bị người ta chém đầu quăng xuống đó chứ có gì lạ đâu.

- Còn những cơ quan bí mật dưới nhà mồ.

- Cái đó do ngựa thần của Không Minh chế tạo và ở dưới nhà mồ có đường thông qua lăng của Không Minh.

- Còn chiếc quan tài máu.

- Quan tài thông qua sông và dưới quan tài có mạch dầu lửa...

- Xin đạo sĩ cho biết về bức cảm nang Thánh thư.

- Ta có nghe nhưng muốn có được nó không phải dễ vì là tất cả suy nghĩ và tri thức của cả đời Không Minh.

- Đạo sĩ giúp tôi kiếm Thánh thư cảm nang.

- Người không đủ sức đâu việc này phải vua Tấn Võ Đế mới làm nổi. Người biết nhiều về Thánh thư này Khiết Đan hoà thượng.

- Xin đạo sĩ cho kẻ hèn này mượn con dĩa nhân lông đỏ.
- Điều đó thì không được... Thôi ta đi.

Đạo sĩ và con dĩa nhận lông đỏ đi loáng một cái mắt mạng. Đỗ Dự hạ lệnh cho quân lính vô hang cóc sang lảng Khổng Minh.

Mọi người đi trong không khí ngọt ngào mùi hôi thối của hang cóc.

Mọi người đang đi bỗng có bóng đen chập chờn bằng cái chiếu vù vù xô tới lên đầu. Đỗ Dự quan sát thấy trước mắt mình hai con dơi khổng lồ đang bay lượn sửa soạn tấn công. Đỗ Dự phóng kiếm lên chém dơi. Dơi bị trúng gươm Đỗ Dự bỏ đi tấn công đám lính, đám lính la oai oái.

- Lấp tên lửa bắn dơi...

Hàng loạt tên lửa lao vào dơi nhưng dơi vẫn còn hung hãn nhào xuống mỏ và cắn đám lính.

Giữa lúc đó từ xa những tia lửa chớp tắt từ đằng xa phóng tới. Khi nhìn rõ những tia lửa chớp tắt thì họ mới rõ là những đầu lâu lấp lánh lân tinh.

- Hãy lấy mã tấu chém những chiếc đầu lâu.

Tức thời những lưỡi mã tấu khua lên, nhưng những chiếc đầu lâu hình như được một bàn tay bí mật điều khiển né tránh rất tài tình. Đỗ Dự rất hoang mang khi thỉnh thoảng lại thấy tên lính bị trọng thương kêu ôi lên một tiếng.

- Bọn bây muốn sống hãy lên mặt đất còn ở đây còn chết...
- Quân ma quái giới đừng hòng dọa ta, ta sẽ chẻ đầu tụi bây ra cho coi.
- Xin mời tướng quân thử làm đi ...

Nghe tiếng nói Đỗ Dự hét lên :

- Tên cùi quái quỷ mi đừng hòng dọa ta...

Đỗ Dự múa gươm tiến tới chém lung tung... Nhưng càng đánh Đỗ Dự càng mệt mà không làm gì được đám đầu lâu. Trong khi đó lính của Đỗ Dự bị tiêu hao. Đỗ Dự bèn rút tên và dương cung bắn một cái đầu lâu, bỗng nghe phập và tiếng kêu ôi. Đỗ Dự thấy tính toán của mình đúng bèn hô to.

- Đốt đuốc lên !

Đốt đuốc lên Đỗ Dự thấy rõ những bóng đen đang đội đầu lâu trắng, chàng hô to dùng cung tên bắn phía dưới đầu lâu.

Cung tên được sử dụng nhưng hết công hiệu vì những người mặc đồ đen đội đầu lâu tỏ ra võ nghệ rất khá gạt tên roi lửa tả. Nhưng lính của Đỗ Dự đã nhận ra những đầu lâu chỉ là đầu lâu rơm thì phấn khởi chiến đấu.

Bỗng nhiên một bóng đen to lớn xuất hiện hét to :

- Lần này thì chúng bay tự dẫn xác vô chỗ chết...

Bóng đen vung chùy đập đám lính bị thương toi tả. Đỗ Dự nhân ra gã cùi liền phóng tới.

Đỗ Dự và tên cùi giao đấu kịch liệt. Nhưng càng đánh Đỗ Dự càng yếu thế hơn tên cùi.

Chùy của tên cùi quá nặng nên kiếm đụng vô là mẻ kiếm. Đỗ Dự bèn nhằm một tên mang đầu lâu tấn công và bắt sống kẹp vào nách, làm cho tên cùi khó đánh vì sợ làm thương người mình...tên cùi bèn hú lên một hồi tất cả những tên mang đầu lâu đều ngừng tấn công và rút lui tên cùi cũng thoát biển mất luôm. Đỗ Dự mang tên bị bắt ra khám xét thì ra chúng đội đầu lâu giả quét lân tinh...

- Bọn mi là ai ?

Tên đội đầu lâu giả mấp máy môi vừa nói.

- Tên cùi chính là...

Thì một mũi phi tiêu tới kết liễu đời tên đội đầu lâu giả...

Đỗ Dự thấy rõ tên cùi không phải xa lạ nên mới phải dấu tung tích. Đỗ Dự phán khởi ra lệnh cho lính tiến về lãng Không Minh.

Đoàn người vào hang sâu đường đi trơn trượt không khí tức thờ, bỗng nghe có tiếng nước chảy...Đỗ Dự vừa ngưng lại nghe ngóng thì một hồi từ và nổi lên.

- Tất cả năm mọp xuống đê phòng địch tấn công bất ngờ.

Ra lệnh xong Đỗ Dự căng mắt quan sát chàng thấy rõ trước mặt lù lù một con quái thú...đầu dài như đầu rắn có chân gần đầu, thân hình dị hợm, hai chân như đang cào cào tìm cái gì, gần quí thú có tiếng nước chảy. Chờ một hồi không thấy thú di động, Đỗ Dự định tiếng lên thì bỗng thấy con vật rú lên ghê rợn rồi mỗ vào mấy tên lính cầm đuốc đi đầu. Đỗ Dự bỗng nhận ra con vật này chính là con vật chàng đã gặp ở sông máu nhưng lần này nó kẹt trong hang không di chuyển được vì bản thân hình quá to lớn. Đỗ Dự hạ lệnh cho lính lấy cung tên bắn quái vật. Nhưng tên bắn nó chẳng ăn nhằm gì. Đỗ Dự hạ lệnh lấy tên lửa bắn vào miệng quái vật. Chúng tên lửa vào miệng, con quái vật rút vô hang...Đỗ Dự hô quân lính tiến lên đi qua hang quái vật. Vừa qua hang quái vật là Đỗ Dự thấy quái vật ngoi lên...Thì ra quái vật xuống nước đập tắt tên lửa và quay lên phục thù. Đỗ Dự hô lính chạy thật nhanh còn chàng ném đuốc xuống đầu quái vật rồi chạy theo. Đúng lúc đó quái vật tung hang đá đổ ầm ầm vào nhào lên đuổi theo Đỗ Dự, nhưng trước mắt bỗng có con dơi khổng lồ bay lại. Dơi không tấn công mà bay về phía quái vật.

- Đốt đuốc lên mau.

Đốt cháy rục Đỗ Dự thấy mình đang ở hang dơi, trên đầu lúc nhúc những dơi con, nhưng con nào cũng to bằng cái nĩa thì khoảng hồn kêu mọi người ra khỏi đây ngay.

- Dơi và quái vật giao chiến rồi chủ tướng ơi !

Quả nhiên lời báo cáo của tên lính con dơi đã tấn công quái vật. Nhưng dơi không phải địch thủ của quái vật trong chớp mắt đã bị quái vật hạ...

Hạ xong dơi quái vật tiến về phía Đỗ Dự và rượt theo tấn công những hang chật lại quái vật không di chuyển được.

Nhờ khúc hang chật hẹp Đỗ Dự và quân lính thoát nạn mừng hóm. Đi qua khúc hang hẹp tới khúc hang rộng, bỗng Đỗ Dự ngửi mùi tanh hôi. Đỗ Dự cầm gươm thủ thế và nhìn thấy đôi mắt xanh lè nhìn mình, chàng bèn nép vào cửa hang sửa soạn chiến đấu. Nhưng con vật lại nhảy qua đầu chàng tấn công đám lính đi sau.

Đỗ Dự nhận ra đó là con cạp khổng lồ. Con cạp đã hạ một tên lính và đang hạ tiếp. Đỗ Dự quay lại dùng gươm chém cạp, nhưng da cạp quá dày gươm chém không lủng.

Con cạp bị tấn công quay lại như một tấm lưới chụp lấy Đỗ Dự, nhưng chàng đã thủ thế đưa gươm lên chống thế chụp nào ngờ, bàn chân cạp tạt ngang sống gươm làm tay Đỗ Dự tê điếng.

Tuy bị đau tay nhưng Đỗ Dự vẫn không ngừng tấn công cạp. Chàng nhắm cổ cạp đâm. Lần này Đỗ Dự đã đâm trúng cạp. Cạp bị thương rống lên say máu tấn công tới tấp.

- Coi chừng tướng quân, quái thú lên tới.

Đỗ Dự quay lại thấy con quái thú dưới sông máu lừng lừng sau lưng liền đánh qua bên, ngay lúc đó cạp nhảy vào quái thú. Cạp bị thương vô luôn cổ quái thú. Quái thú cũng chẳng vừa đớp cạp. Thành ra cả cạp và quái thú đều bị thương. Máu từ cổ quái thú chảy ra chan hoà. Cạp bị quái thú làm gãy lưng nhưng răng cạp lút sâu vào cổ quái thú vẫn không rời xa. Đỗ Dự thấy tình thế có lợi cho mình liền hô lính xúm vào hạ cả quái thú lẫn cạp.